

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmíši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsakeleto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po njem, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se ostanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravníštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je na Vegove ulice št. 2, vhod v upravníštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Klerikalno hinavstvo.

Dne 24. maja in 7. junija so se pred ljubljansko kazino zgodile demonstracije. Kdor jih je videl, tisti ve, da ni bilo nič posebnega, in da Nemci celo zadevo silno pretiravajo, kajti take demonstracije se dogajajo drugod prav pogosto, ne da bi kdo zaradi njih zagnal tak vik in krik, kakor so to storili naši Nemci.

Demonstracije je vsak razumen človek obsojal in obsojali sta jih tudi obe slovenski stranki v deželi, odločno in očitno in brez vsakega za- držka.

Toda čim se je nekoliko polegla razburjenost, ki so jo provzročile te demonstracije, že so začeli klerikalci svojo staro igro, začeli so namreč fruktificirati te demonstracije in iz njih kovati politični kapital za svojo stranko. To se je zlasti pokazalo v sredo, ko je »Slovenec« priobčil notico, v kateri govori o interpelaciji barona Schwega zastran ljubljanskih demonstracij. Sicer smo tisto interpelacijo v »Narodu« krepko ožigosali, a vendar bi nas »Slovenec« najraje dolžil, da se z njo strinjamo, ali da je to narodno-napredna stranka sama naročila.

Lahko je uganiti, kaj »Slovenec« s tem namerava: rad bi si pridobil simpatij v narodnih krogih. Zato je ogripl plašč narodnega radikalizma in skuša sedaj omenjene demonstracije, ki jih je v začetku tako ostro obsojal, fruktificirati zase in za svojo stranko.

Tudi tu — kakor vedno — igrajo klerikalci grdo komedijo in je vse njih početje hinavsko, da bolj ne more biti, kajti tudi v tej zadevi govore v Ljubljani drugače, na Dunaju pa zopet drugače, v Ljubljani se delajo radikalce, na Dunaju pa nedolžne ovčice.

Srečen slučaj je nanese, da smo danes v položaju to pojasniti.

Te dni se je vršil na Dunaju shod zastopnikov avstrijskih mest, takomenovani »Städte-tag«, katerega se je udeležil tudi ljubljanski župan Hribar. Na tem shodu je du-

najski župan dr. Lueger pove dal županu Hribarju, da je izvedel od krščanskih socialistov, da ljubljanski demon- stracij niso uprizorili kleri- kalci, nego da jih je uprizorila narodno-napredna stranka. Lueger pač ne prihaja v dotiko z drugimi slovenskimi krščanskimi so- cialisti, kakor s klerikalnimi po- slanci, in zato čisto nič ne dvomimo, da so mu slovenski klerikalni poslanci natvezili, da je ljubljanske demon- stracije uprizorila narodno-napredna stranka.

Ne bomo govorili o tem, kako malo moško in značajno je že to, če kaka stranka uprizori demonstracijo in potem pa taji, da je z njo v kaki zvezi. Grdo je pa gotovo, da kleri- kalna stranka, ki je sama pro- vzročila demonstracije, drugim podtika krivdo.

To pa tudi kaže vse narodno hinavstvo klerikalne stranke. V Ljubljani se dela radikalno-narodno, preliva cele potoke črnila, zabavlja na vse strani in zlasti na narodno-napredno stranko, češ, da ta še na Schweglovo interpelacijo ne da zadosti ostrega odgovora, na Du- naju pa lazijo klerikalni poslanci okrog dr. Luegerja in ga zagotavljajo, da slovenski klerikalci ljubljanskim Nemcem niti lasu niso skrivili, in da je vseh demonstracij kriva samo na- rodno napredna stranka. In Lueger je poštenjakom seveda verjel, saj vendar ve, da so v narodnem oziru mlačni, da imajo narodnost samo na jeziku, v srcu pa samo — klerikalstvo.

Ta slučaj pač kaže, kako intri- gantje so naši klerikalci, kaže pa tudi, da je vse njihovo narodnjaštvo hlinjeno, da bi s tem zvabili kaline na svoje limanice.

O položaju.

Tudi pri večerajnji avdijenci ni ministrski predsednik dr. Körber zve- del, sprejme li cesar demisijo nje- govega kabineta. Cesar si je odločitev pridržal za poznejši čas. Avdijenca je

trajala poldrugo uro. Dr. Körber je imel dovolj prilike, da je vladarju raz- ložil nadrobno o notranjem političnem položaju. Slošno se je pričakovalo, da se kriza že včeraj reši. Cesar pa je izjavil, da mu vzpričo zamotanega po- ložaja ni mogoče, se že sedaj odločiti. Kdaj odpotuje cesar v Išč, še ni znano. Dr. Körber bo pred cesarjem odpo- tovanjem še enkrat k njemu poklican. V političnih krogih se govori, da bo dr. Körber jutri zvedel o cesarjevi odločitvi.

Naj pa cesar tudi obdrži Körber- jevo ministrstvo, češki minister dr. Rezek bo vsekakor odstopil. Vzrok njegovemu odstopu pa ni njegovo raz- merje napram češkemu klubu, temuč nasprotje z dr. Körberjevo politiko. Kake posledice bo imel njegov odstop, se še danes ne more reči. Vsekakor se bodo pretrgale vezi med češkimi poslanci in dr. Körberjevo vlado. Vsled tega je vladi mnogo na tem, da se imenjuje čimprej njegov namestnik. Toda temu se že sedaj upirajo Nemci, pa tudi Čehi si ne žele v sedanjem razmerju svojega ministra, ker jim je več do tega, da imajo popolnoma proste roke.

Za Körberjevo ministrstvo pa tudi za češke poslance se je položaj znova poslabšal vsled popustljivosti ogrskega ministrskega predsednika Khuena-He- dervaryja. Nele, da je popolnoma ka- pituliral pred neodvisno stranko glede brambne predloge, včeraj je dal član njegovega ministrstva, minister Kolos- vary novo koncesijo. Obljubil je dopust vojakom za časa žetve. S tem so prišli posebno avstrijski poslanci iz dežele, ki so glasovali za brambno predlogo v neprijeten položaj. Pripravljeni morajo biti, da jih bodo volilci trdo prijeli, ker niso niti glede dopustov ob žetvi do- segli nikakih uspehov. Zgodi se pa tudi lahko, da bodo poslanci Klofač in tovariši, ki so glasovali proti predlogi, proslavljeni kot edini ljudski prijatelji napram ostalim češkim poslancem, ki se niso dovolj odločno potegovali za tako olajšavo kmetijstvu. Vojni minister seveda ne bo dopustov ponujal.

imena, ki je okoli 1. 1409 poneveril kralju večjo svoto, zbežal v Rim, kjer je imel velik vpliv proti Husu in se je tudi v Kostnici pokazal kot najkrutejši in najpodlejši nasprotnik. Hus se je med tem skrbno pri- pravil na svoj zagovor, kar pride 18. novembra mestni župan z dvema škofoma v njegovo stanovanje in ga skoro nasilno odvedejo na privatni zagovor k papežu Ivanu XXIII, ki je tudi že prišel v Kostnico. Rezultat vsega je bil, da je bil še v isti noči odpeljan na stanovanje nekega ka- nonika in 6. decembra transportiran v samostan Dominikanov in vržen tam kot nevaren zločinec v temno, smrdljivo ječo, pred katero so se stekale razne samostanske kloake in kanali.

Zastonj so bile prošnje njegovih spremljevalcev, zastonj cesarjev spremljevalni list. Sigmund se je sicer čutil razžaljenega, tudi je delal za osvobodjenje Husovo, toda cesar je podlegel papežu in kardinalom, ki so ga poučili, da ni treba držati cesarske besede, ki škoduje cerkvi, še manj pa dane besede — krivo- vercu!

Poljaki na Pruskem na- predujejo.

Razum socialnih demokratov so pri zadnjih državnozbornskih volitvah naj- bolj pokazali Poljaki, da lepo napre- dujejo. Vlado je neprijetno osupnilo, da je bilo za poljske kandidate več gla- sov tudi v takih mestih, kjer se je mi- slilo, da ni zavednega Poljaka. Kruto zatiranje poljske narodnosti v zadnjih treh letih je rodilo impozantne sadove narodne zavesti. Odkar deluje Bis- markova naselbinska komisija, katero podpira država vsako leto z milijoni, je število poljskih posestnikov poskočilo. Nemški kmetje pač nimajo tistega idealnega prepričanja kot poljski. Nem- ški kmet se le izkorišča z državno subvencijo, kupi posestvo, a se ne na- seli, temuč je proda poljskemu kmeto- valcu. O tem ravno zadnji čas mnogo razmišljajo pruski politiki in »Rhein- Westfal. Zeitung« piše: »Z rastočo skrbjo moramo opazovati naglo nara- ščanje poljskih hišnih posestnikov po mestih, zakaj v istem razmerju se mno- žijo kmečki poljski posestniki. Poljske banke in naselbinske zadruge so se znova pomnožile s poljsko »družbo za pridobivanje zemljišč«, katere je na- loga, nakupovati nepremičnine po me- stih, zgradba poljskih društvenih domov itd. Z malimi sredstvi pričnši, dose- gajo vse te zadruge in banke vendar hitre uspehe, ker jim prirasačajo v ve- likih množinah hranilne vloge — saj se celo zgodi, da pridobe nemške vlagat- elje — in ker znajo voditelji teh pod- jetij spretno izkoriščati vse prednosti združništva. Na nemški strani manjka — razum posameznih izjem — popol- noma naselbinskih zadrug, ki bi se po- stavile v službo narodne stvari, kar velja na poljski strani za samoumevno. Posebno primanjkuje organizacije, ki bi kupovala nemške kmetije, ki pridejo iz kakršnih koli vzrokov na prodaj. Kupei so skoraj vedno Poljaki. Prei- ščimo le volilne uspehe sedanjih voli- tev, in ne bo težko dognati, kako so se Poljaki vrinili v nemške vasi, ki so bile pred petimi leti še popolnoma nem- ške, posebno v obmejnih krajih proti

Šleziji, Brandenburg in Zahodni Pru- siji. Mi pričakujemo vso rešitev od na- selbinske komisije ter pri tem prezremo, da so Poljaki na najboljši poti naseliti več sveta — večinoma kupljenega od nemških posestnikov — kakor ga na- kupi naselbinska komisija z vladnimi milijoni.« — Vse stokanje, zatiranje in milijoni ne pomagajo nič, Nemci so pač v primeri s Slovani preveliki ma- terijalisti.

Politične vesti.

— § 14 pri delu. Cesar je po- sal dr. Körberju lastnoročno pismo, s katerim določa kvoto od 1. julija 1903 do 30. junija 1904 v razmerju 66⁴⁶/₄₉ % za avstrijske dežele in 33³/₄₉ % za Ogrsko. Tudi uradni list za Ogrsko je objavil odločbo krone.

— Novi ban za Hrvaško. Popolnoma tiho se je izvršilo imeno- vanje grofa Teodora Pejačevića hrvaškim banom. Jutri bo novi ban prisegel v cesarjeve roke. Ne ve se še, ali bo grofu Khuenu-Hedervaryju mo- goče, temu slovesnemu činu pris- stvovati.

— Odstop femst. barona Becka? Načelnik generalnega štaba, baron Beck, baje tudi namerava od- stopiti ter je to že cesarju naznanil pri avdijenci dne 1. t. m. Baron Beck je neposredni provročitelj sedanje krize na Ogrskem in v Avstriji. On je prvi zahteval povišanje preženčnega stanja v armadi, a to že leta 1901 pri raz- pravah o obnovitvi trozveze. Takrat se mu je uprl finančni minister iz gmo- tnih vzrokov ter se je zadeva odgodila do leta 1903. Ker pa se je sedaj nje- gova akeija popolnoma razbila ter provročila toliko zmešnjav, hoče baron Beck zase izvajati konsekvence. Tako poroča »Wiener Allg. Zeitung« iz vojaških krogov. On sam pa to opo- reka, češ, da ne misli zapustiti svojega vladarja. Le za večtedenski dopust je prosil, katerega mu je tudi cesar takoj dovolil.

— Ministrstvo Khuena He- dervaryja se smatra v merodajnih krogih nezdržljivo za dalje časa. Po-

noge so bile uklenjene v težke okove, — to še ni zadostovalo — ponoči imel je tudi roke uklenjene in pritrjene na zid. Hrane dobival je malo in še to slabo. Ni smel čitati niti pisati, vsem znancem bil je pri- stop prepovedan. Radi tega tudi iz cele te dobe do 5. junija nimamo nobenega pisma, dočim je mogel v prejšnji ječi vsaj pisati. Bolehal je vseskozi in jasno je torej, da več- krat milo toži in prosi svoje češke prijatelje in cesarja Šigmunda, da bi ga osvobodili.

Med tem je bila sestavljena nova komisija za Husa, ki je nada- ljujoč preiskave že naprej obsodila v okovih zdihujočega obtoženca.

Češki plemiči so odločno prote- stovali proti tem krivicam nečlove- škim krutostim in temu tiranstvu. Dobra posledica teh protestov je bila ta, da je bil Hus 5. junija javno za- slišan, (v obednici frančiškanskega samostana). Prečitali so se rezultati preiskav. Ko dobi Hus besedo, pravi, da rad vse prekliče, kakor hitro se mu dokaže, da se je zmotil. Ko je hotel nadaljevati, kričali so nanj od vseh strani: »Pusti modrovanje, od-

LISTEK.

Jan Hus v Kostnici.

P. Pestotnik.

Prvega novembra 1414. sklican je bil koncil v Kostnico, kjer se je zbrala taka množica svetne gospode in višje duhovščine s svojimi sprem- sti, kakršne srednji vek še ni videl.

Glavna naloga koncila je bila: 1.) Odstraniti papeško trojico, 2.) zbol- jšati cerkev, 3.) uničiti Wiklifove in Husove nauke.

Bile so to tri važne točke, glavni vzroki svetovnega nereda in anar- hije v tej dobi, in tedanji nemški cesar Sigmund imel je prvo zaslugu v tem, da se je koncil sploh sešel. On je povabil tudi Husa v Kostnico in mu dal sprejemovalni list, da bi mogel brez ovir potovati.

Hus se je odpravil na dolgo pot prostovoljno in rad, četudi so mu njegovi prijatelji branili, saj je ven- dar sam posvetil vse svoje delovanje v celo življenje jedino zboljšanju in očiščenju cerkve, kar je bil ravno program kostniškega koncila. Stavil

je edini pogoj, da se ga na koncilu ne sme tajno soditi, ampak na način, da more javno zagovarjati in braniti svoje stališče in prepričanje, da more mirno in jasno razložiti svoje nauke.

Tako je Hus odrinil iz Prage 11. oktobra in z njim so šli trije češki plemiči kot njegovi zaščitniki. Poslala pa je tudi duhovščina, kateri je bil Hus trn v peti radi svojih na- stopov proti nji, svoje zastopnike z obtožbo proti Husu. Ločil se je od svojih prijateljev in znancev z besedami: »Radi tega, dragi bratje, ljube sestre! Molite za me, da mi Bog na- kloni vstrajnost, da me varuje ma- dežev, in če je moja smrt v korist njegovi hvali in našemu duhu, da umrem brez strahu, če pa je boljše za nas, da se vrnem, poučimo se še skupaj o božjem zakonu itd.« 3. no- vembra je prišel Hus v Kostnico. Njegovi nasprotniki iz Češkega bili so kaj agilni in so, ne bojé se tudi nečastnih sredstev, predlo črnili Husa kardinalom in celemu svetu. Med njimi je bil tudi Tirm, ki je 1. 1412 v Pragi kramaril z odpustki, in Mihael de Causis, rodom Nemec, bivši župnik v Pragi, mož slabega

sebeno se Khueni zamerja, ker ne zna popolnoma madjarski ter tudi z ogrskimi razmerami ni natanko seznanjen. V krogih liberalne stranke narašča nezaupanje proti njemu, in ako začne le en del neodvisne stranke obstruirati, ne bo našel pri večini potrebne zaslombe.

— Kriza v ogrski neodvisni stranki še ni poravnana. Stranka bo imela šele v ponedeljek glede tega sejo. Skoraj gotovo se stranka odloči, da stopi na stališče dogovora z ministrskimi predstavniki. V tem slučaju se Kossuth vrne v klub ter zopet prevzame predsedstvo.

— Burna debata o kvoti. Ko se je v ogrski zbornici prečitalo cesarjevo pismo, s katerim se določa kvota za eno leto, je nastala burna debata. Kossuthovci so klicali: „To je nepostojnost! Škandal! Ne vzamemo na znanje! Mi hočemo poprej o tem razpravljati.“ Posl. Ugron je izjavil, da vedno odločevanje krone o kvoti omahuje ustavo in podkopuje ugled krone. Ministrski predstavniki so morali dovoliti, da se pismo tiska ter se svoječasno o njem otvori razprava.

— Vojna med Rusijo in Kitajsko? Rusija je za letos odpovedala manevre, češ, da mora dve mešani brigadi in en pešpolk poslati iz zahoda na skrajni izhod, da se preizkusi sposobnost transporta po sibirski železnici. Istočasno pa se poroča, da Japonska ščuva Kitajsko proti Rusiji ter je odpoklicala vse svoje veljake, ki simpatizirajo z Rusijo, domov iz Kitajske.

Dopisi.

Iz Št. Vida nad Ljubljano.

(Klanfarjev Tone — župan, pardon — cesarjev namestnik kot protizakonit cenilec in eksekutor.) Gospod urednik, da ne bode Vi in bralci Vašega cenjenega lista pozabili na Klanfarjevega Toneta, zato skrbim on sam, kakor priča tudi sledeči, prav originalni slučaj: Na 25. m. m. ob 9. uri dopoldne je bila od c. kr. okrajne sodnije v Ljubljani določena dražba gostilniške oprave in raznega družega pohištva v Št. Vidu v hiši št. 1. Ko so obdoločeni uri prišli kupci na lice mesta, so na prvi pogled opazili, da opravlja Klanfarjev Tone službo eksekutorja, ker se tja poslani in zato kompetentni eksekutori niti ni upal kupcem prebrati pogoje in cenilnik, kakor zakon veleval, ampak je vse to opravil gospod župan (?) v eksekutorjevi navzočnosti s pripombo: »To znaša 32 kron in se bo skupaj prodalo; toliko dam jaz«. Ker zarubljeni reči ni bilo nikjer videti, so navzoči vprašali, kje da so iste in zahtevali, naj se jim pokažejo. Nato sta jim eksekutor in viceeksekutor Klanfarjev Tone odgovorila, da se bo vse skupaj prodalo. Ker pa prišli kupci niso hoteli odnehati od svoje zahteve, naj se jim vse pokaže, je rekel eksekutor: »Ajskasteen je notri«, a župan je še pristavil: »Ja možje, kdor če ajskasteen kupit,

naj si prej premisli, ker jaz ne bom pustil bangerje pri špajzu podreti, (Tone je namreč par dni prej kupil na dražbi dotično hišo), a drugače se ga ne more ven vzeti, kakor če se ga razbije in potem bi še tri krone ne bil vreden«. Razume se, da je dobil na to svojo opazko takoj odgovor: »Koder je šel notri, tam bo šel tudi ven«. Potem ko so si kupci omarm ogleдали, so vprašali, kje je ostala gostilniška in hišna oprava. Eksekutor je odgovoril, da je bilo vse tam, ko je rubil, a sedaj ne ve, kje da je. Nadeksekutor in protipostavni cenilec Tone je molčal, zarubljenec pa se je šalil, rekoč: »Saj ni nič, le pojdit se senu sušit«. Ker sa je prečitalo, da so bile zarubljene reči že cenjene, vprašali so kupci, kje je postavno zapriseženi cenilec, ki ima predmete pri prodaji kos za kosom ceniti. Nato je eksekutor odgovoril, da je bolan in da so (kazoč na Toneta) gospod župan že cenili. Kupci so ga nadalje vprašali, kje so dotične reči, na kar je eksekutor rekel, da ne ve. Nato so navzoči vprašali, kako so se mogle dotične reči ceniti, če jih ni. »Saj, ajskasteen« je notri, drugo mora pa že biti kje spravljeno in se bo najljubše skupaj prodalo, da ne bo kake sitnosti in iskanja«, je dejal nato eksekutor. Ker so pa navzoči odločno zahtevali, da se morajo vsi dražbeni predmeti pokazati in na drobno prodati, je šel eksekutor k sosedu in tam odprl šupo, rekoč: »Tukaj je vse in še več, sedaj pa dražite«. Kupovalci so zahtevali, naj eksekutor stori svojo dolžnost in zarubljene reči, ki so bile skrite na drugem posestvu, pusti prenesti in pravilno za dražbo pripraviti, nakar je eksekutor odgovoril, da on tega ne more storiti in pokazal na župana, rekoč: »Tam so gospod župan, pa jim povejte«. Ko se mu je končno pojasnilo, da so gospod Tone samo župan šentvidske občine, v tej zadevi pa da imajo ravno toliko pravice kakor vsak drugi kupec, in ko je isti trenutek pristopil zarubljeni krčmar ter eksekutorja odstranil in vrata zaprl trdeč, da to ni lastnina njegove žene, (ki je bila pravzaprav zarubljena), ampak njegova in njegove tete, izjavil je eksekutor, da se dražba ta dan nikakor ne more vršiti in da bo sodnji poročal, da razun omare za led (ki je bila zazidana!) ni nič našel. Tako se je končala od c. kr. sodnije zapovedana dražba in kupovalci so izjavili v pričo obeh eksekutorjev, da bodo zahtevali odškodnino. Gospod urednik, gotovo Vam bo žal, da se niste udeležili te tako zanimive dražbe. A to še ni vse. Ozmimo se še na cenilnik, kjer stoji: 4 stoli 1 K, miza 1 K, zrcalo 1 K, 3 podobne 1 K, ura 2 K, steklena omara 3 K (izvedenci trdijo, da je veljala 50 K) itd. Torej taka gostilniška oprava se nabaja v Št. Vidu, kamor zahaja ljubljanska gospoda! Navzoči so bili zelo nejevoljni in razburjeni, ko so se po dolgem iskanju našli zarubljeni predmeti in so izpre-

videli, kako sta eksekutor in Tone, ki je kar barvo izpreminjal in na stran stopil, ko je videl, da se je končno našel plen, ravnala z zarubljeno opravo. Slišalo se se pikre opazke: »Zato je tako cenil, da bi kupil za 32 K vso gostilniško in hišno opravo« itd. Ko je Tone izprevidel, da se mu je njegov namen izjalovil, hotel je tudi eksekutorju iz zadrege pomagati, rekoč: »Prav imajo ljudje, da nočejo v drugi hiši kupiti, saj pa tudi Vi (eksekutor) ne smete zarubljenih reči iz druge hiše vzeti, ker vam to sosed lahko zabrani«. Nato se je eksekutor odločil, kakor že omenjeno. Tone pa sedaj ni odšel meni nič tebi nič, kajti eden navzočih je stopil k njemu in ga vprašal, ni-li on že ponudbe stavil na reči, ki so se imele ta dan prodati. A ker je Tone le molčal, obrnil se je dotičnik na eksekutorja, naj mu on pove, je li župan stavil že prej ponudbo ali ne, na kar je eksekutor odgovoril, da je župan res ponudil 32 K za vse skupaj. Nato je omenjeni vprašal župana, zakaj je ponudil 32 K, ko ni nič t u k a j. Tone: »Saj je, ajskasteen« notri. Kupec: »Ali ta ni vse, je le 3 krone vreden, ne pa 32 kron«. Tone: »No, drugo bi bil pa iskale«. Kupec: »Kje? A pardon, saj je pri sosedu shranjeno. No, obžalujem gospod župan, da se vam je vaš naklep izjalovil in vam zagotavljam, da danes ne bode te kupili vse gostilniške in hišne oprave za 32 K in tako oškodovali stranki, ki terjate ena 140, druga 70 K, kajti tu nismo v Afriki, temveč v Avstriji, kjer vladajo zakoni. To je bil za protipostavnega cenilca in eksekutorja Klanfarjevega Toneta hud poper. Urnih nog je zapustil ta nesrečni kraj, a za njim so se slišale rezke opazke: »Tone je sam in tako cenil, da bo zastoj dobil. On je dobro vedel, kje so reči skrite. On je hotel v svojo korist eksekutorja in zakon zlorabiti« itd. Zdaj smo pa radovedni, kaj poreče k temu c. kr. okrajno sodišče v Ljubljani. Ali je tako postopanje, oziroma taka cenitev zakonita? Kdo bo odškodoval zamudo kupcev, ki so prišli celo 4—5 ur daleč? Hočejo merodajni krogi zabraniti, da se ne bodo sodni sluge in zakoni zlorabljali od tiste vrste županske vse-mogočnosti, kakor je Klanfarjev Tone župan, pardon — cesarjev namestnik v Št. Vidu nad Ljubljano?

Katoliški uzori.

(Dalje.)

Čim so francoski kralji cerkveno oblast v posvetnih zadevah primerno pristigili — kar se je posrečilo šele po dolgi in trdi boji — šli so za korak naprej in so zahtevali, da morajo tudi duhovniki izpolnjevati napram državi vsaj nekatere tistih dolžnosti, ki so jih morali izpolnjevati drugi državljani. Kralj Filip II. je zahteval da morajo tudi duhovniki plačevati davke, češ, da ne gre, da bi imeli od države pač vse koristi, pa nobene dolžnosti, da bi od prebivalstva pač prejemali bogatih dohodkov, ne pa nosili za skupne namene kaka bremena, kakor

vsak drugi državljan. Duhovščina se je srdito branila, plačevati davke. Začela je celo vojno proti Franciji. Papež Bonifacij VIII. se je v tej vojni sam postavil na čelo duhovščine, a vse ni nič pomagalo. Papež je leta 1296. izdal bullo, s katero je pod kaznijo izobčenja prepovedal, jemati od duhovnikov denar. Na to bullo je kralj odgovoril z odredbo, s katero je prepovedal izvažati iz Francije denar, zlato, srebro, vrednostne papirje in je s tem papeža prisilil, da je odjenjal. Kmalu pa so med papežem in med kraljem nastala nova nasprotja. Ko je potem papež l. 1302. izdal slovečo bullo „unam sanctam“, ki določa, da je za večno izveličanje potrebno, da so vsi vladarji papežu podložni, je Francoski kralj sklical državni zbor, ki je izjavil, da Bonifacija več ne pripoznava kot papeža. Končno je dal kralj papeža zapreti. Sicer je bil papež že nekaj dni potem osvobojen, a umrl je še isto leto in to z zavestjo, da so vsi njegovi velikanski načrti ponorečili. Ko so potem papeži imeli v Avignonu svojo rezidenco, so postali popolnoma odvisni od francoskih kraljev in bili vse čas kar so ostali v Avignonu samo orodje v rokah kraljev. (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani. 3. julija.

— „Slovenska Matica“ je imela večeraj odborovo sejo, v kateri so bili novi izvoljeni: ravnatelj Fran Levce predstnikom, deželni odbornik Peter Grasselli in kanonik Ivan Sušnik za predpovednika, dr. Josip Stare blagajnikom, dr. Jos. Lesar in ravnatelj dr. Lovro Požar za ključarja. Nova odbornika nadučitelj Jakob Dimnik in profesor Milan Pakj sta bila izvoljena v književni odsek.

— **Obupali so!** Še dr. Brejcu je srce v hlačice padlo, in poročal je svojemu klijentu, knezoškofu Jegliču, da Kajdižev testament ni za nič, in da ne kaže priziva vlagati proti razsodbi deželnega sodišča. Priziv se v resnici ni vložil, in dotične hranilnične knjižice so rešene. Kanonik Kajdiž pa za svoto 1200 K, katere si je sam sebi volil, žalostno poje: adijo, pa zdrava ostani! Pač res, stari Bog še vedno živi, in tudi pravd in testamentov je gospodar! Šenklaška cerkev plačala je tudi znatne stroške. Če ima Kajdiž, kaj srca za to cerkev, moral bi ji te stroške povrniti. Ali jih bode?

— **Pravi tip zadovoljnega Kranjca** je »Slovenec« dopisnik iz Škofje Loke. Ko se v Škofji Loki približale občinske volitve, je župnik Šinkovec vzel v roke bridki meč in šel v boj proti narodno-napredni stranki. Ponosno je oznanjal: »Tisti bo župan, ki ga bom jaz postavil!« Toda bitka ni za župnika srečno iztekla. Tepen je bil in župan ne bo tisti, ki ga bo on postavil, nego tisti, ki ga bodo izbrali narodni napredni občinski odborniki. Huda je ta ali »Slovenec« dopisnik je vendar zadovoljen. Slovesno oznanja, da se v Loki klerikalcem jasni. Škofja Loka je bila dolgo časa prava trdnjava klerikalizma in klerikalci

so v nji bili absolutni gospodarji. Sedaj so bili prav za prav prvi resnično premagani in »Slovenec« dopisnik je vendar zadovoljen in pravi, da se jasni. Bog mu daj vse dobro temu dobrovoljčku!

— **Iz tržiškega okraja** se nam piše: Zadnji čas je, da se otvori železnica na Kranj. Cesta iz Tržiča do Podnarta je za tako velik promet v resnici pravi »unicum«, da ne rečemo škandal, ker je po nekaterih krajih tako ozka, da se niti navadnih vozov ne morejo srečati brez nevarnosti, kamoli če se sreča dvouprežni voz s kočijo, kar se pri nas dan na dan dogaja. Nehote smo se vprašali, ko smo se zadnjič prekucevali vsled te zanikrne ceste, kaj misli železnica vendar storiti tržiški cestni odbor, da bomo saj varni za svoje življenje?! In prav zdaj smo izvedeli, da se nam lahko še hujše godi. Tržiški cestni odbor ima na čelu znanega tržiškega boga Mallyja, ki se kaj rad ogleduje v raznih časteh, pred vsem seveda v županskem dostojanstvu! Vse častne službe reklamuje zase! Kot načelnik našega cestnega odbora se pa niti ne zmeni za svoje dolžnosti! Mesto njega vodi »po svoje« cestne zadeve znani »Musterbauer«, mož, ki šteje že do 80 let. Ta »Musterbauer« dela pri cestah, kar se mu ljubi — o raznih dobičkih ne smemo govoriti — ker ve, da ga nihče ne kontrolira. Kar si je zdaj izmislil, to pa že presega našo potrpečljivost. »Musterbauer« si pripravlja zdaj svoj mlin ob enem pa si gradi še »žago« **čik ceste** in kakor se nam zanesljivo poroča, brez vsakega ogleda brez kakega stavbnega obzira, brez vednosti županstva ali pa glavarstva! Do pristojnih oblasti se zato obračamo, da tega nepriljubljenega moža pouče, da tudi kak »Musterbauer« ne sme graditi novih stavb, kar tako domače preko postav in naj načelnik Mally še tako zane-marja svoje dolžnosti. Strogo bomo pazili, če se bo o tem slučajih postopalo po postavi. To hočemo in zahtevamo, makar da se tržiški bog postavi na glavo. Častne službe delavnim rokam! Čemu si »manejo« roke namestniki?

— **Imenovanje.** Računski praktikant pri finančnem ravnateljstvu, Fran Poljanec, je imenovan računskim asistentom.

— **Promocija.** Danes je bil na vseučilišču v Gradcu avskultant g. Josip Oblak promoviran doktorjem prava. Čestitamo!

— **Velika veselica v ljubljanski „Zvezdi“**, katero priredijo ljubljanske narodne dame na korist Prešernovemu spomeniku, bode vse-kako veličastna in najkrajše, kar jih je videla naša slovenska domovina. Ogledati si je treba le živahne predpriprave v »Zvezdi« in uvidi se, v kolikem obsegu se bode ta veselica vršila. »Zvezda«, že sama ob sebi najlepši prostor v našem mestu, obdana bode z mnogoterimi, fino

govori kratko da ali ne«. Ko se je skliceval na sv. pismo in na cerkvene očete, so zopet hreščali nanj: »To ne spada sem«. Ko je videl, da se tu ne more govoriti, in je molčal, zopet kričijo: »Aha, ti molčiš, to je znamenje, da soglašas z onimi zmotami.«

Sam piše o tem: »Skoro vsi so kričali proti meni, kakor židje proti Jezusu; nekateri so vpili, naj bom sežgan.«

Nadaljne razprave vršile so se 7. in 8. junija. Kardinal Peter d' Aille je Husa opominjal, da naj prekliče, drugače naj se pripravi na znano kazen.

Hus bolehen in utrujen mu odgovori: »Rad se dam poučiti, nato so ga zopet odvedli v ječo.

8. junija vršila se je stvarna disputacija, kakoršne si je želel Hus, ki je javno in neustrašno zagovarjal svoje nauke o predestinaciji, o duhovni jurisdikciji itd. toda že ga niso pustili dalje govoriti.

Kocka je padla, in zdelo se je, da se je njegova usoda že določila, vendar je Hus pričakoval do konca osvoboditve. Posebno je skrbel za

svoje prijatelje v Kostnici in jih opominjal in prosil, da naj bodo previdni, da jih ne zadene ista usoda, kakor njega. (Hus zdaj ni več na Gottlibnu).

Cesar Sigmund je bil v začetku po svojem prihodu v Kostnico dosti naklonjen Husu, toda pozneje se je spremenil, pozabil in sramotno prelomil dano cesarsko besedo, s katero ga jemlje v varstvo in mu zagotovi varno potovanje iz Prage tja in iz Kostnice zopet v Prago.

Hus ni mogel drugače ravnati, ker ni hotel izdati sebe in svoje vesti. Kot stvaritelj protestantizma in zastopnik duševne svobode in principa za pravo osebnega prepričanja v verskih zadevah ni imel druge poti, kakor izbirati med telesno in duševno smrtjo in izvolil si je prvo.

Velevažen historičen pomen osebe Husove ne obstoji v tem, da žrtvuje življenje za svoje prepričanje, ampak Husa dela heroja njegova prošnja, da naj se ovrže njegove nazore in naj se ga prepriča in pouči o boljšem — na oni strani slepa, hlapčevska poslušnost papeževemu

absolutizmu, na drugi pa prošnja za svobodo duha in razuma.

S tem se začena nova perijoda v zgodovini kristijanstva, v kateri dobita oseba in razum pristojno mesto, dočim se avtoriteta sicer še dolgo drži, toda čim dalje tem krajše korake dela liki bolehnemu starčku, ki si išče prostora, da se odpočije po dolgi poti, ki ga je vedla čez visok, solnčni vrh v megleno dolino. Hus ni hotel preklicati napačnih naukov, katerih sam nikdar ni učil in kateri so se mu podtikali, ravno tako tudi ne naukov, katere je učil in se k njim priznaval, ker ga no beden ni prepričal, ga niti skusil prepričati, da obsegajo ti nauki zmote.

Njegovi sodniki so le zahtevali, da se Husa da koncilu na milost in nemilost. Sigmund in zbor so dobro šutili v svoji vesti in vedeli, da se Husu godi krivica, da se niso ravnali po tedaj veljavnem pravu, da se niso ozirali na razne sodne formalnosti, katere je v oni dobi mogel vsak obtoženec zahtevati.

Zbor Husu ni bil naklonjen, največ se je verjelo Husovim osebnim

sovražnikom, dočim njemu ni bil dovoljen niti zastopnik, ki bi ga branil, niti niso bile pripuščene njegove priče.

Še enkrat so poskusili Husa pregovoriti; prišli so k njemu 5. julija štirje škofje, kot poslanci zbora, in dva njegova češka prijatelja, ki sta se trudila na vse načine, da ga pregovorita, ker sta vedela, da le v tem bi bila rešitev še mogoča.

In kaj Hus! S solzami v očeh mirno odgovori: »Vedita, da bi hotel takoj ponižno preklicati, če bi vedel, da sem kdaj kaj zmotljivega pisal ali govoril proti zakonu in proti sveti materi cerkvi. Bog je moja priča, da zmeraj prosim, da se mi da boljše nauke, kakor sem jih učil jaz itd.«

Eden navzočih škofov pravi: »Ti hočeš li biti modrejši, kakor celi zbor?« Hus odgovori: »Nočem biti modrejši, naj me pouči najposlednejši iz zbora in prekličem«, in škofje odhajajo z besedami: »Glej ga, kako je trdoglav v svojih zmotah.

6. julija vršila se je petnajsta generalna seja, ki je imela Husa enkrat za vselej prekleti. Med veliko

mašo čakal je Hus kot krivoverec pred cerkvenimi vratmi v železnih okovih.

Po maši bil je cerkveni govor, in zdaj so se imeli prečitati Husovi verski članki in njegova končna obsodba. Zdaj so ga pustili v cerkev. S počasnimi, resnimi koraki stopi v svetilišče, pada na kolena in pobožno moli. Ko sliši med svojimi članki tudi to, da se Hus sam šteje za čer-čno božjo osebo, se ne more zdržati — in glasno protestuje.

Odvzeli so mu duhovsko obleko in s tem vse pravice, po degradiranju so ga še enkrat vprašali, če se hoče odpovedati zmotam. Hus udan v voljo božjo mirno odgovori: »Svoji vesti se ne odpovem, nočem lagati pred Bogom in dajati pohujšanja.«

Potem ga škofje v groznih formulah prekolnejo, postavijo mu na glavo papirnato krono, kjer so bili naslikani s črno barvo trije hudiči in napisane besede: hic est haeretici archa. Oddajo ga svetski moči z besedami: »Cerkve nima več ničesar s teboj opraviti, telo prepuščamo svetski moči, dušo pa hudiču.«

okrašenimi paviljoni, iz vrhov njenih senčnih dreves plapolale bodo slovenske trobojnice krog in krog vzhajajoč v pozdrav, v njeni sredini pa bodo izborni sestavljeni program navduševal in razveseljeval one, ki so prihiteli od blizu in daleč izkazati svojo ljubezen in svoje spoštovanje našemu velikemu pesniku! Vstopnina 60 vin. je z ozirom na mnogotere stroške uprav neznatna, zato pa se z gotovostjo pričakuje, da bodo v nedeljo sleherne Slovenke in sleherni Slovenci gleslo: V Zvezdo — za Prešerna! Dobim se obračamo do vnanjih rodoljubov z iskreno prošnjo, naj z mnogoštevilnim posemom javno pokažejo svojo ljubezen do milodencih Prešernovih poezij, prosimo zajedno ljubljansko meščanstvo, naj si že poprej preskrbi vstopnice, da ne nastane pri blagajnici prevelika gneča. Predprodajo vstopnic prevzeli so drage volje: Trgovina Bahovec na Sv. Petra cesti, trafikla Blaž na Dunajski cesti, trafikla Brus pred Škofijo, trgovina Lozar na Mestnem trgu in trafikla Šešarek v Šelenburgovih ulicah. Torej Slovenke in Slovenci! Ne zabite v nedeljo naše dike in našega ponosa: velikega Prešerna!

— Priprave za Prešernovo veselico v „Zvezdi“. Ljubljanska „Zvezda“ se v proslavo Prešernovega imena zdaj preureja. Elektronski monterji in uslužbenici se že 10 dni z naporom bavijo z napeljavo žice in pritrditvijo žarnic ob drevju kojih bo gorelo v nedeljo večer okoli 2000, tesarji postavljajo lesene kolibe za prodajalnice, a to še polovica ni priprav. Pevska družva in godbi se istotako organizirajo. Manjka še odrov, paviljon in dr. To vse bo treba v dveh dneh izvršiti. Obilo dela pa tudi obilo stroškov imata veselilna odbora za ta namen, upamo da se narod v nedeljo obilo odzove njegovemu vabilu za to narodno stvar!

— Vspored novomeške godbe dne 5. julija pri Prešernovi slavnosti v Ljubljani. „Bela Ljubljana“, koračnica, Emeršič; „O Prešernovi slavnosti“, overture, Emeršič; „Majnikovo cvetje“, valček, Emeršič; „Miruj srce moje“, Zajc; „Spomin na Kranja“, četvorka, Parma; „Fantazija za kriloroja“, Emeršič Odmor; „Mladi vojaki“, koračnica, Parma; „Vojaška kri“, overture, Emeršič; „La Veritable monola Bolero, španski ples, Borgeais; „Kip umetnikov“, četvorka, Emeršič; „Varnost za dva kriloroja, Stroh; „Po jezeru“, koračnica, Emeršič. Nadalje se bodo igralo po želji slavnostnega odbora.

— Moški zbor „Glasbene Matice“ ima danes zvečer ob 7/9. z a d n j o s k u š n j o za nastop pri Prešernovi slavnosti.

— Tretja javna produkcija gojencev „Glasbene Matice“ koncem solskega leta 1902/3. bode v soboto, dne 4. julija 1903. leta zvečer ob pol 8. uri v zgornji veliki dvorani „Narodnega doma“. Spored: 1. Chopin: Valček op. 64 št. 2 na klavir svira g. Rudolf Reich. (Sola g. J. Procházka.) 2. Ch. Dancal: Andante in Rondo, op. 154, na gosli svira g. Niko Stritof. (Sola g. J. Vedrala.) 3. St. Heller: Polacca, na klavir svira gđ. Pavla Treo. (Sola g. J. Procházka.) 4. a) Saint Saëns: Arija Dalile (maščevanje!) iz opere

Palaški grof Ludvik prevzel je izvršitev sodbe. Hus je bil peljan pred mesto blizu reke Rene, kjer ga je čakala pripravljena gromada. Vedlo ga je tja tisoč vojakov in neštivilna radovedna množica ga je spremljala na morišče.

Hus se bliža s trdnimi koraki, poje in moli psalme. Zagledavši gromado, se strese njegova sveta duša veselja, pade na kolena in glasno moli proti nebu. Še je hotel spregovoriti k zbranemu ljudstvu — toda bilo je že prepozno — morilci ga sledejo in privežejo z verigami in vrvmi k močnemu v tla pritrenemu kolu. Ker je gledal proti vzhodu, obrnili so ga kot krivoverca proti zapadu. Ker je bil ovit od grla s slamo in drugim gorivom je bil boj s smrtjo kratek.

Pojoč psalme je bil Hus zaduščen od dima in ognja — 6. julija 1415 končal je veliki Hus svoje življenje na gromadi, mož, kojega življenje je vstrajni in odkriti boj za pravo vero, resnico in svobodo prepričanja in vesti.

Da bi ne mogli Čehi častiti ostankov svojega svetnika in narodnega mučenika, bila je celo njegova obleka vržena na ogenj, pepel pa v valove Rene.

„Samson in Dalila“, b) W. Kienzl: Pesem Magdalene iz opere „Evangelimanna“ „Mla dosti jasni dnevi“, poje gđ. Olga Plautz. (Sola g. M. Hubada.) 5. a) Chopin: Berceuse op. 57, b) J. Procházka: iz „Skice“ op. 5, št. 1, na klavir svira gđ. Vida Prelesnik. (Sola g. J. Procházka.) 6. C. M. Weber: Arija Agate iz opere „Carostrelec“, poje gđ. Ivanka Knific. (Sola g. M. Hubada.) 7. a) J. Accolay: 1. koncert za gosli, b) Schumann: Uspavanka, na gosli svira g. Josip Heybal. (Sola g. J. Vedrala.) 8. a) G. Meyerbeer: Arija paža iz opere „Hugonot“, b) Grieg: Pesem Solvejve, c) Ch. Gounod: „Cvetke ljubljene ve...“, pesem Siebela iz opere „Fausta“, poje gđ. Erna Povše. (Sola g. M. Hubada.) 9. Mendelssohn: Capriccio brillante op. 22, s spremljevanjem orkestra (na 2 klavirja) Na klavir svira: Solo: gđ. Anica Kilar. (1. klavir in g. Rudolf Reich (2. klavir) (Sola g. J. Procházka.) 10. Saint Saëns: Cantabile Dalile iz opere „Samson in Dalila.“ „Po tebi mi srce, kakor cvetka hrapi.“ „a“, poje gđ. Olga Plautz. (Sola g. M. Hubada.) 11. a) Glika-Balakirev: „L'Alouette“, romanca, b) Dr. Anton Dvořák: „Furijant“, na klavir svira gđ. Avgusta Noll. (Sola g. J. Procházka.) 12. Liszt: „Rigolotto-Parafraza“, na klavir svira gđ. Bojana Rozman. (Sola g. J. Procházka.) Veliki koncertni klavir c. in kr. dvornega in komornega fabrikanta klavirjev Friderika Ehrbarja z Dunaja. Začetek produkcije točno ob pol 8. uri. — Konec proti pol 10. uri. — Vstop je prost.

— Šentpeterska moška in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljubljani naznanjata, da bo maša v čast slovaškima blagovestnikoma v nedeljo dne 5. julija ob polu 11. uri dopoldne v župnijski cerkvi sv. Petra v Ljubljani ter vabita vse svoje čast. člane, odbornike in odbornice.

— Šolsko leto 1902/3 se na ljubljanskih ljudskih šolah konča dne 15. julija t. l. Šolsko leto 1903/4 se prične dne 16. septembra 1903 ob 8 uri s sv. mašo in z rednim poukom. Vpisovanje učencev in učenek pa bode dne 13, 14. in 15. septembra 1903.

— Družba slov. igralcev iz Ljubljane je po končani pregledu Idrja St. Peter prekinila potovanje radi priučevanja novega repertoira. Ob enem pa se naznanja, da se otvori privatna gledališka šola in le oni gospodje in gospodične se sprejemajo, katerim je resna volja, posvetiti se slov. gledališču in da smatrajo ta poklic za svojo eksistenco. Reflektanti morajo imeti šolsko izobrazbenost in fino kretanje. Pouk se vrši proti primernemu honorarju. Poučevali bodo: gospa Danilova in gospoda Dobrovolni in Danilo.

— Kamniški salonski orkester priredi v nedeljo 19. julija in na čast vseh Anic dne 26. julija vrtno koncerte. Avgusta meseca proslavi pa orkester najvišji rojstni dan Njega Velikanstva s sijajnim koncertom. Sporedi posameznih prireditev objavili se bodo pred koncerti po listih in lepakih.

— Telovadno društvo „Sokol“ v Postojni priredi dne 12. t. m. popoldanski izlet z godbo v Planino, kjer se vrši telovadba, igre in prosta zabava. Ker želi odbor, da bi se urilo v korakanju ter da bi se med potom izvajale redovne vaje, pozivlja brate izvršujoče člane, da se tega izleta udeležijo v kolikor možno največjem številu peš. Drugi p. n. izletniki naj si priskrbe vozove sami.

— Velik požar je nastal dne 26. junija ponoči v Borlah ob Zili na Koroškem. 11 hiš je pogorelo do tal. Zgorelo je tudi precej živine, mnogo krme, oprave itd.

— Izpred sodišča. Kazenske razprave pri tukajšnjem dež. sodišču: 1. Mile Zakola iz Klanca na Hrvaškem, delavec pri zgradbi predora v Hrušici, je iz stanovanja Damjana Milodolca, pri katerem je bil z nekim drugim sodelavcem v oskrbi, vzal gospodaruju in svojemu tovarišu dve srebrni žepni uri in neko tujo delavsko knjižico, nato pa pobegnil. Ker te ukradene reči niso vredne nad 50 K, je sodišče obsodilo Zakolo le zaradi prestopka tatvine na 14 dni zapora. 1. Anton Turk in Andrej Jerina, kajžarjeva sina, sta na prigrvarjanje delavca Martina Umka dne 1. rožnika t. l. v gozdnem delu Jožefa Meseca pri Stari Vrhnikih posekala dve hoji v skupni vrednosti 28 K 97 v, kateri hoji je Umek na meraval po dogovoru od nju kupiti, za kar jima je že dal 2 K predjuma. Dne 4. rožnika je pa Umek sam posekal v Hromčevem delu 6 hoj, od katerih je bilo 5 vrednih 12 K 32 v. Sodišče je vse tri radi hudodestva

tatvine obsodilo in sicer Umka na 6 mesecev, Turka na 2 meseca in Jerina na 10 tednov težke ječe. 3.) Janez Velkavrh, posestnik sin. je dne 2. vel. travna t. l. zvečer v Notranjih Goricah udaril Jakoba Sedaja s palico po glavi baje zato, ker so mu on in njegovi tovariši naga jali; obsojen je bil na 12 dni ječe. 4.) Jurij Žvokelj, hlapec iz Podsmereke je že pred 2 leti, ko je še v Župazah za hlapca služil, svoji gospodarji vzel revolver in zlat prstan in v družbi z dekle vred 20 K gotovine. V Spodnji Šiški je svojemu gospodarju Ivanu Zormanu kradel vino in slanino, ponoči od 20. na 21. svečana je pa vlomil v Zormanovo prodajalno in odnesel 514 K, 6 laških lir in nekaj drobšč; nadalje je ponoči od 22. na 23. mal. travna zopet vzel iz zaklenjene Zormanove pisarne 1 revolver, 3 steklenica žganja in še nekaj drugih reči. Ukradeni denar sta z Leopoldom Weissom, posestnika sinom, skupno skrila. Za to uslugo je prejel Weiss 24 K, 2 laški lir in nekaj slanine. Ko so orožniki imeli zaradi tatvine Žvoklja na sumu, jim je Weiss odločno poridil, da je Žvokelj kritično noč pri njem spal in tudi pred sodiščem je izpovedal, da ne ve on, od kod da je dobil osumljeni denar. Tudi Janez Smerekar, hlapec v Zgornji Šiški, je dobro vedel o tej tatvini, a je molčal, ker je zato 20 K prejel in ukradeno vino pil. Sodišče je obsodilo Žvoklja na 18 mesecev težke ječe, Weiss na 6 mesecev in Smerekarja na 3 mesece ječe. 5.) Martin Štrukelj, posestnika sin z Iga, je Antona Megliča zate, ker mu je ta rekel, da naj gre spat, tako močno po obrazu udaril, da je imel nakrat polna usta krvi; obsojen je bil na 3 mesece ječe. 6.) Henrik Weisshof, dežnikar iz Hanovra na Nemškem domu, si je preskrbel dve tiskovini, katere je izpolnil in na nje pritisnil ponarejen pečat c. kr. okrajnega glavarstva v Murau. Te listine je uporabljal kot izkaz pri svojem potovanju; vse to Weisshof sam priznava. Sodišče ga je zaradi te goljufije, in tudi zato, ker se je povrnil v Avstrijo, akoravno je iztiran, obsodilo na 4 mece ječe.

— Tujci v Ljubljani. Meseca junija t. l. došlo je v Ljubljano 2280 tujcev, in sicer jih je bilo v hotelu „pri Sloncu“ 629, „pri Maliču“ 404, „pri Lloyd“ 276, „pri Štruklju“ 114, „pri južnem kolodvoru“ 187, „pri bavarskem dvoru“ 77, „pri Gražarju“ 55 in v ostalih gostilnah in prenočiščih 538. — Meseca majnika je bilo došlo v Ljubljano 2659 tujcev, torej jih je bilo v mesecu juniju za 379 manj, kakor v mesecu majniku.

— K nezgodi postajenčelnika g. Fr. Podkrajčeka se nam poroča, da so ponesrečenca včeraj ob 2. uri pripeljali v deželno bolnico. Podkrajšek ima levo nogo v stegnu zlomljeno in na prsih in na obeh rokah precejšnje rane. Nezgodar se je pripetila na cesti iz Doba v Kranj vsled tega, ker so se konji splašili in zadeli ob kamen tik ceste, da je voz odletel in se prevrnil.

— Nezgode. Včeraj zvečer peljal se je policijski stražnik Martin Gerlovič z biciklom domov na Glince. Vozil je za obtovorjenim vozom, čez katerega ni videl naprej. Ko je hotel peljati naprej, pride nasproti z vozom mesar I. Zajc iz Šmartna in Gerlovič je zadel v konja in padel z biciklom vred na tla. Ker Zajc ni mogel konja v hipu ustaviti, je konj stopil na bicikel in pritisnil Gerloviča, ki je ležal z desno nogo pod biciklom ter ga poškodoval. Poškodba je lahka. Druga nesreča se ni pripetila.

— Ukradla prazno denarnico. Brezposelna služkinja Antonija Jurjevčič, stanujoča v Novi vasi pri Glincah št. 60, je včeraj zvečer na pokopališču pri sv. Krištofu ukradla nadsodnarjevi ženi Mariji Kerčonovi, stanujoči v Spodnji Šiški št. 167, iz žepa denarnico, v kateri pa ni bilo niti vinarja. Kerčonova je čutila, da ji je nekdo segel v žep in ko se je ozrla, je videla v obližju stati Jurjevčičovo, katero je takoj prišla in res dobila pri njej svojo denarnico.

— Konj splatil se je danes popoldne na Marije Terezije cesti pred Knezovim skladiščem Lehnerjevemu hlapcu Alojziju Illovarju in je dirjal po Dunajski cesti proti pošti. Nesreča se ni nobena pripetila.

— V Ameriko se je odpeljalo danes ponoči z južnega kolodvora 13 oseb. Neki fant, ki je podvržen vojaški dolžnosti, jo je hotel z izseljenici popihati v Ameriko, pa ga je policijski stražnik prijel in aretiral.

— Gostilno „Miramar“ na Starem trgu je zopet prevzel gosp. Ivan Tosti.

— Izgubljene in najdene reči. Trgovski pomočnik Kristijan Španiček, stanujoči v Krškem, je izgubil dne 1. t. m. ponoči na poti od Konjušnih ulic po Trnovskem pristanu, Krakovskem nasipu, St. Jakobskem, Starem in Mestnem trgu kuvert,

v katerem so bili trije bankovci po 20 K. — Posestnikova hči Franciška Jekel iz Vikerš je izgubila na poti od Pogačarjevega trga čez franciškanski most in po Prešernovih ulicah do Dunajske ceste bankovec za 10 kron. — Mestna uboga Marija Bolta, stanujoča v Japelnovih ulicah št. 2, je izgubila včeraj med 9. in 10. uro dopoldne v Spodnji Šiški v bližini cerkve denarnico, v kateri je imela 5 K 20 vin. — Na cesarja Franc Jožefov jubilejskem mostu je našla danes dopoludne babica Marija Verhovec, stanujoča na Radeckega cesti št. 1. denarnico s svoto okoli 9 K.

— Meteor. mesečni pregled. Minoli mesec rožnik je bil srednje toplel in dosti moker. — Opazovanja na toplomeru dadó povprek v Celsijevih stopnjah: ob sedmih zjutraj 13.6°, ob dveh popoldne 21.2°, ob devetih zvečer 15.7°, tako da znaša srednja zračna temperatura tega meseca 16.8°, za 10° pod normalom. — Opazovanja na tlakomeru dadó 733.6 mm kot srednji zračni tlak tega meseca, za 24 mm pod normalom. — Mokrih dni bilo je 15, padlo je pa 85.5 mm dežja. — Prevladovali so južni vetrovi.

— V deželni bolnici izpraznjeno je volontersko mesto zadnjotletnih 600 K. Doktorji medicine, kateri reflektujejo na to mesto, naj vložijo prošnje do 25. julija t. l. pri vodstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani.

— Gotovo še ni. Dragotin Hribar in Srečko Magoliš sta nam poslala svečano izjavo, da g. Govekar ni sotrudenik „Ježev“ in da ga ne zadene nikak odgovornost za vsebino zadnje „Ježev“ številke. — Mogoče, da je res tako, mogoče pa tudi, da ni res.

— Najnovejše novice. Šest turistov izginilo. Iz Ženeve je odšlo pretečeno soboto šest nemških vesečiliščnikov na Montblanc. Ker se dosedaj še niso vrnili, šla jih je velika ekspedicijska iskat. — Cerkvene tatvine. Goriški porotniki so obsodili nekega Giulio in njegovo ljubico Ropretti, prvega na 7 let, drugo pa na 2 leti ječe, ker sta kradla po raznih goriških cerkvah. — Medved je raztrgal v menažeriji v Senftenbergu ravnatelja menažerije Matyja. — Velike povodnji so imeli v Valladolidu na Španskem. Ponesrečilo je tudi mnogo oseb. — Sedem oseb je utonilo v enem dnevu pri kopanju v reki Po. — Krščanski volilni sleparji. V St. Hipolitu je bila obsojena volilna komisija iz Oberansdorfa; vsak član je dobil teden dni zapora. Predsednik komisije je bil župan Gruber, ki je izjavil, da ne zna ne brati ne pisati ter tudi ni vedel, da mora vsak volilec sam priti volit. Pobral je temveč volilne liste ter dal nanje zapisati ime krščansko socialnega kandidata za deželni zbor, Daschla. — Veliki požari. V Oberwangenbachu na Bavarskem je požar uničil celo vas. Zgorele so tudi tri osebe. V Gorčakovu pri Varšavi je zgorelo 155 poslopij in dve gospe. — Zaradi velike železniške nezgode na Španskem je odstopil finančni minister, ki je bil do zadnjega časa načelnik upravnega sveta pri dotični železnici. Prebivalstvo ne pusti nobenemu vlakovi voziti, dokler ne dobe žrtve nesreče zadostno. — Boj med orožniki in vojaki. V vasi Sierning pri Steyru je imelo 7 vojakov ondotnega lovskega bataljona nočno vajo. Nočni čuvaj je mislil v temi, da so tatovi ter je poklical orožnike. Orožniki so bili istega mnenja ter so na vojake strelali. Eden vojak je mrtev, eden pa smrtno ranjen. — Pomiloščenje v Črnigori. Knez Niko je povodom nove vlade v Srbiji pomilostil 39 zlečincev. — Volkovi v Srbiji. V okolici Kupreša se pojavljajo zadnji časi volkovi v večji množini ter napravljajo mnogo škode v ovčjih čredah.

Književnost.

— „Zvonček“. Štev. 7. ima tole vsebino: 1.) Pesmi Borisova. 2.) Voščilo. Anton Medved. Pesem. 3.) Peter in Marko. Rajko Levin. Povest. 4.) Stara mamica pripoveduje. Podoba v barvotisku. 5.) Pedenščlovek in lakot-brada, kako sta se metala. F. Levstik. Pesem s podobo. 6.) Kosov Tine. M. Pintarjev. Povest s podobo. 7.) Dva zaslužna moža. Lad. Ogorek. Spominski spis z dvema podobama. 8.) Iz mladih dni. Samko Cvetkov. Povest. 9.) Na polju. Strninski. Pesem. 10.) Naše Pavle ovetični vrt. Andrej Rapč. Povest z barvastim okrasom. 11.) Romanca o sv. Ambrožu. Samko Cvetkov. Pesem. 12.) Pouk in zabava. Nezgodar Miha Nerode. Simon Palček. Pravljica s tremi podobami. 13.) Novice. Besedna naloga. Rešitev in rešilci.

— „Kozhledi“ prijavljajo v zadnji številki interesantno karakteristiko Ivana Cankarja. Spisal

je Vladimir Jelovšek, ki je v isti številki tudi priobčil prevod neke Cankarjeve novele

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 3. julija. Tukajšnja krščansko-socialna „Deutsche Zeitung“ je priobčila članek, ki je obudil veliko senzacijo. V tem članku je bilo rečeno, da v naši državi neverjetnosti vzpričo nezanesljivosti in nepreračunljivosti odločilnih faktorjev je čez noč mogoča popolna preemba sistema, in se ne da določiti, kake prostovoljne in neprostovoljne demisije, penzioniranja in odpovedbe povzroči. Habsburška monarhija je potrebna, da se pomlade njene korenine, njeno deblo, njeno vejevje in krona drevesa, potreben je velik preobrat. Ker menda niti čast ni rešena se ozirajo vsi prijatelji redu in avtoritete, države in armade po kakem zaščitniku državo ohranjujočih faktorjev, po kakem rešitelju. Ta članek, s katerim se indirektno svetuje cesarju, da naj odstopi, je obudil tudi v inozemstvu občno pozornost. „Kölnische Zeitung“ je trdila, da je članek spisal sam dr. Lueger. Ta dementuje to trditev. Resnica pa je, da je „Deutsche Zeitung“ glasilo kršč. socialistov in da ima pri nji prvo besedo tesni Luegerjev pristaš mestni svetnik dr. Wesselsky.

Dunaj 3. julija. Cesar danes sploh ni prišel iz Schönbruna na Dunaj, pač pa je tja poklican grof Goluchowski, ki je svoj za dan 1. julija določeni odhod na Francosko odložil na nedoločen čas.

Dunaj 3. julija. Levičarski listi so zatrjevali, da cesar ni sprejel Körberjeve demisije, vsled česar je ministrska kriza poravnana in odstopi samo Rezek. Temu nasproti so oficiozni listi konstatirali, da se cesar tudi po včerajšnji poldrug uro trajajoči Körberjevi avdijenci sploh še ni odločil, kar potrjuje mnenje, da Körber kmalu izgine s površja.

Dunaj 3. julija. Češki klub je izdal komunike, v katerem pravi, da je Körber krono vedoma v zmotu zapeljal, če je trdil, da so bili Čehi že popolnoma omehčani in so nastopili proti vladi šele potem, ko je na Ogrskem zmagala obstrukcija, kajti Čehi so že pred tremi tedni sklenili, obnoviti obstrukcijo in torej ogrski dogodki niso mogli nanjo vplivati.

Dunaj 3. julija. „Neue Freie Presse“ pravi, da se reši ministrska kriza na ta način, da odstopi Rezek, Körber pa dobi od cesarja izraz posebnega zaupanja. Pa tudi „Neue Freie Presse“ priznava, da bi to bila samo provizorična rešitev in da mora Körber na vsak način v jeseni odstopiti, če se ne porazumi s Čehi.

Dunaj 3. julija. Novi hrvatski ban grof Pejačević bo dne 4. t. m. zapričen.

Sofija 3. julija. Na noto bolgarske vlade zastran zbiranja turške armade ob bolgarski meji, so velesile odgovorile, da se Bolgarski ni treba batina-pada od strani Turčije.

Carigrad 3. julija. Danes so se začele iz Prizrenda pod poveljstvom Omer Ruždi paše vojne operacije proti lumskim Albancem

Bratje Sokoli!

V proslavo slovenskih blagovestnikov Cirila in Metoda prižge „Sokol“ v soboto, 4. t. m. velik kres na Drenikovem vrhu. Člani v društveni obleki se zbiramo ob 1/8. uri zvečer v „Nar. domu“ in takoj odkorakamo skozi Šiško, Koseze in po Večni poti na Drenikov vrh.

Bratje! pozivljamo Vas, da z mnogobrojno vdeležbo pokažete, da se zavedate svoje narodne dolžnosti. Odbor.

Borzna poročila.		
Ljubljanska		
„Kreditna banka“ v Ljubljani.		
Uradni kurzi dunaj. borze 3. julija 1903.		
Maloobsejni papirji.		
	Dinar	Bravo
4-2% majeva renta	100.25	100.45
4-2% srebrna renta	100.25	100.45
4-2% avstr. krona renta	100.60	100.80
4-2% ogrska krona	99.35	99.55
4-2% posojilo dežele Kranjske	100.25	101.10
4-2% posojilo mesta Spiljeta	100.25	101.10
4-2% Zadra	100.25	101.10
4-2% bos. herc. žel. pos. 1902	99.70	99.95
4-2% češka dež. banka k. o.	99.60	99.95
4-2% zast. pis. gal. d. hip. b.	101.25	101.25
4-2% pest. kom. k. o. z	106.35	107.35
4-2% 10% pr.	101.25	102.25
4-2% zast. pis. Innerst. hr.	100.50	101.10
4-2% ogr. centr.	100.50	100.70
4-2% deželne hranilnice	100.50	101.10
4-2% zast. pis. ogr. hip. b.	99.50	99.75
4-2% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	99.50	99.75
4-2% češke ind. banke	99.50	99.75
4-2% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.50	99.75
4-2% dolenskih železnice	99.50	99.75
4-2% juž. žel. kup. 1/4 1/2	308.25	310.25
4-2% av. pos. za žel. p. o.	—	—
Srečke.		
Srečke od leta 1854	100.50	101.50
1860	183.35	184.80
1864	246.00	250.00
tizake	155.35	157.35
zemlj. kred. l. emisije	276.00	280.00
II.	270.00	273.50
ogrške hip. banke	257.00	260.00
srbke 3 frs. 100	86.00	88.50
turške	122.75	123.75
Basilika		
Kreditne	433.00	437.00
Inomoške	82.00	85.00
Krakovske	78.50	82.50
Ljubljanske	70.00	75.50
Avstr. rud. križa	24.50	27.00
Ogr.	68.00	71.50
Rudolfove	80.00	84.00
Salcburške	450.00	457.00
Dunajske kom.	—	—
Debitne.		
Južne železnice	83.75	84.75
Državne železnice	867.75	868.75
Avstro-ogrške bančne del.	1616.00	1626.00
Avstr. kreditne banke	661.25	662.25
Ogrske	732.00	733.00
Zivnostenske	261.00	262.00
Premogokop v Mostu (Brux)	652.00	655.00
Alpinski montan	371.00	372.00
Praške želez. ind. dr.	1625.00	1635.00
Rima-Muranyi	465.00	466.00
Trboveljske prem. družbe	375.00	379.00
Avstr. orožne tovr. družbe	349.00	351.00
Češke sladkorne družbe	147.00	150.00
Valute.		
C. kr. cekin	11.30	11.34
20 franki	19.04	19.07
20 marke	23.44	23.62
Sovereigns	23.40	23.98
Marke	117.325	117.50
Laški bankovci	96.20	96.40
Rubli	262.75	263.50

Žitne cene v Budimpešti.		
dne 3. julija 1903.		
Termin.		
Ščena za oktober	za 50 kg	K 7.20
Rž	oktober	6.11
Koruza	oktober	6.25
"	avgust	6.31
"	maj 1904.	5.26
Čves	oktober	5.24
Efektiv.		
5 vinarjev ceneje.		

Meteorološko poročilo.		
Vikina nad morjem 306.2. Srednji račni tlak 736.0 mm.		
Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.
2. 9. zv.	740.2	17.8 brezvetr.
3. 7. zv.	740.5	14.7 sl. jivz.
2. 2. pop.	738.5	26.1 sr. vzhod.
Srednja večerajša temperatura 18.8°, normale: 19.2°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.		

Hiša

v Ilir. Bistrici na prodaj.

Hiša stoji na najlepšem prostoru tik državne ceste, blizu kolodvora, ima velik vrt in je pripravna za vsako obrt ali vilo itd.

Natančnejši pogoji se izvedo pri lastniku **Josipu Božiču v Ilirski Bistrici** na Notranjskem. (1747-1)

Zahvala.

Ob bridki in pretresljivi smrti srčno ljubljene soproga, oziroma očeta, sina in brata, gospoda **Jakoba Jesih** sprevodnika c. kr. drž. železnice izražamo tem potom iz dna svojih žalostnih src najtoplejši zahvalo vsem spremljevalcem predzrega, nepozabnega nam ranjkega k večnemu počitku; posebno pa se še zahvaljujemo prečastiti duhovščini, gospodom sprevodnikom c. kr. drž. železnice za tako korporativno zastopstvo, nadalje gospodom uradnikom, slavni šišenski čitalnici, ki je spremljala predzrega z zastavo in mu zapela dve žalostinki, darovalcem krasnih vencev itd., ki so predragemu v tako ogromnem številu zadnjo čast skazali in nas s tem potolažili bridke izgube.

Spodnja Šiška, 3. julija 1903. (1751) **Žalujoči ostali.**

Angeljnovi milo

Marzeljsko (belo) milo.

(972-26)

Tiščanje okoli želodca
je večkrat posledica nepravilnega prebavljanja, in to se odpravi z **Rogaškim Styriavrelcem** (zdravilno vodo) popolnoma, če se pije gorko na tešče.

Solicitator

oziroma **izurjen notarski uradnik**
sprejme se v pisarno. Vstop najpozneje 15. julija. (1717-2)
Ponudbe sprejema upravn. „Slov. Naroda“.

Obrtniki, podjetniki za prevažanje, trgovci i. t. d. se opozarjajo na par enakih, lepih, zdravih, zelo močnih konj
brez vsake napake, katere prodaja odreja levalc sam.
Naslov se zve v upravnistvu „Slov. Naroda“. (1715-2)

Zdravilišče za nervozne, bolne vsled alkohola in okrepčanja potrebne.
Abstinencijski sanatorij „TANNHOF“ v Gratweinu Štajersko.
(1500-10)
Penzijska cena vključno s stroški za zdravljenje od 5 gl. višje. Mična, mirna lega. Pojasnila daje zastoj in franko ravnateljstvo.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.
Izved iz voznega reda.
veljaven od dne 1. maja 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 24 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 6 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 1. uri 40 min. popoldne osebni vlak v Lescce, Bled, samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregec, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago (direktni voz I in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi I in II. razreda). — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost (direktni vozovi I in II. razreda), Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni vozovi I in II. razr.), Karlove vane, Heb, Marijine vane, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregec, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla čez Selzthal iz Inomosta, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Haba, Francovih varov, Prago, Lipskega. — Ob 8. uri 38 m zvečer osebni vlak iz Lescce-Bled samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 10. uri 43 m ponoči osebni vlak iz Trbiža od 1. julija do 15. septembra, ob nedeljah in praznikih. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih. (1719)

V „MIRAMAR“

Slavnemu p. n. občinstvu vljudno naznanjam, da sem prevzel **gostilno „Miramar“** Stari trg štev. 14

zopet v lastno režijo, kjer bodem častitim p. n. gostom postregel z dobrim domačim belim in rdečim vinom ter s pristnim črnim istrijancem kakor tudi z vedno svežim steinfeldskim pivom in z izborno gorko in mrzlo kuhinjo. (1734-1)

Otvoritev popolnoma prenovljenih prostorov se vrši v **soboto, 4. julija s KONCERTOM**, kojega proizvaja oddelek društvene godbe. **Začetek ob 8. zvečer. Vstop prost.**

Za ceno in točno postrežbo jamčim ter se za mnogobrojni obisk vljudno priporočam s spoštovanjem **Ivan Josi, gostilničar.**

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt iz zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah štev. 12.

sta najbolj koristni **štedilni mili** za hišno rabo! **Tovarna mila Pavel Seemann** Ljubljana.

Dobivate ju po špecerijskih prodajalnicah.

Učenec sprejme se v trgovino mešanega blaga. (1728-2)
A. Casagrande v Ajdovščini.

Natakarica

ki je v gostilniški stroki dobro izveščana, čvrsta in v vsem zanesljiva, se sprejme pod dobrimi pogoji. Ponudbe prejema **J. St. št. 560 v Ajdovščini** (Primorsko). 1736-1

S. 2/2/84

Havra v New-York
samo 6 dni
vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki „Francoske prekomorske družbe“.

Edina
direktna in najkrajša črta.
Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje edino (2-14)
oblastveno potrjena potovalna pisarna **Ed. Šmarda**
v Ljubljani, Dunajska cesta 6
blizu znane gostilne „Pri Figovcu“.

Sklep. (1732-1)

Na predlog gospoda dr. Kuhar, kot upravitelja konkurzne mase **Dragotina Novak v Trebnju**, dovolila se je sodna dražba v konkurzno maso spadajočih, v predloženem zapisniku označenih, izvzemši zemljiškoknjižnih terjatev v skupnem znesku 1634 K 55 h ter se je določil narok na **dne 11. julija 1903 ob 10. uri dopoldne** pri podpisanim sodišču, soba štev. I, s pristavkom, da se ima izdražbani znesek takoj v roke konkurznega upravitelja položiti.

C. kr. okrajno sodišče Trebnje
dne 29. junija 1903.
Konkurzni komisar.

V dobro znani gostilni „pri Katrineku“ v Lescceh (1625-3)

toči se pristen „Colaričev eviček“ in razna istrska in goriska vina ter izborna, vedno sveže **Koslerjevo pivo**. Ravno tam se dobivajo okusna gorka in mrzla jedila, kakor tudi **sobe za prenočišča po najnižjih cenah.**

Postrežba točna in solidna. — Priporočata se **O. Homann.** **M. Zalar.**

Café-Restaurant „ŠVICARIJA“.
Na splošno željo!
Vsako soboto in nedeljo
monakovsko pivo
v sodčkih iz pivovarne Jos. Sedlmayer-ja v Monakovem. (Frančiškansko Leist-pivo.)
Razven tega tudi najbolj znano **Koslerjevo carsko pivo.**
Za mnogobrojni obisk prosi **Fric Novak, restavrat.**

Jutri, v soboto, dne 4. julija t. l. otvori se na Sv. Petra cesti štev. 26 filijalka JAKOB ZALAZNIK.

Trikrat na dan sveže okusno in slatno pecivo vsake vrste, izboren ržen kruh.
Slaščice, biskviti i. t. d. (1745-1)
Sprejemajo se naročila na vsakovrstno pecivo.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25,000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000.000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo. (26-74)
Vsa pojasnila daje: **Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah štev. 12.**

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.